

Гапонюк Руслан Миколайович

аспірант кафедри бізнес-економіки та підприємництва
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
e-mail: rusgap21@icloud.com
ORCID: 0009-0004-4478-8482

ЕТИМОЛОГІЯ ВИЗНАЧЕННЯ ТА МЕТОДИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ОЦІНЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Haponiuk Ruslan

PhD student of the Department of Business Economics and Entrepreneurship
Kyiv National Economic University named after Vadym Getman, Ukraine
e-mail: rusgap21@icloud.com
ORCID: 0009-0004-4478-8482

ETYMOLOGY OF THE DEFINITION AND METHODICAL TOOLKIT FOR EVALUATING THE INVESTMENT POTENTIAL OF THE ENTERPRISE

Анотація. У статті розглянуто ключове завдання сучасних підприємств — оптимізація процесів інвестування, що посідає пріоритетне місце серед викликів на шляху до сталого розвитку у контексті глобального ринкового середовища. Особливе акцентування робиться на вивченні етіології поняття «інвестиційний потенціал» та визначенні методичних інструментів для його оцінювання, що безпосередньо пов'язане з розв'язанням поточних соціально-економічних викликів. В процесі оцінки інвестиційного потенціалу підприємства інвестор зосереджується на ключових фінансових метриках. Систематизовано особливості сучасних фінансових технологій, що сприяє спрощенню аналітичних процедур і забезпечує підприємству доступ до передових методичних інструментів оцінювання інвестиційного потенціалу. Оцінка потенціалу підприємства визначається багаторівневою: передній план визначає базовий, кількісний, сценарний підхід оцінки ризиків. Акцентується, що фундаментальний аналіз домінує та зводиться до ретельного дослідження фінансових звітів підприємства та ситуації з метою оцінки реальної капіталізації; одночасно кількісні підходи використовують математичні моделі виявлення прихованих закономірностей даних. Наголошено на значущості впровадження методичних інструментів у контексті цифрової економіки для опанування стратегій розвитку інвестиційного потенціалу підприємства на інноваційній основі. У сучасній цифровій економіці ключовим аспектом є використання фінансових інструментів для оцінки інвестиційного потенціалу підприємства. Процес оцінки показує вплив цифрових інвестицій на підвищення продуктивності співробітників, оптимізацію бізнес-процесів і підвищення операційної ефективності. Взаємозв'язок між зростанням капіталізації підприємства та підвищенням інвестиційної продуктивності в умовах цифровізації очевидний. У цифровій економіці особливого значення набуває динаміка доходів, яка визначається показником інвестиційного потенціалу та конкурентоспроможності підприємства. Завдяки багатовимірним бізнес-моделям, глобальній присутності та впровадженню нових технологій — Інтернету речей, штучного інтелекту, хмарних рішень, мобільних платформ — підприємства демонструють експоненціальне зростання доходів. Глоба-

льні інвестиції в цифрову економіку визнаються вирішальним фактором, що впливає на розвиток інвестиційного потенціалу підприємства на міжнародному рівні.

Ключові слова: *етимологія, інвестиції, інвестиційні проєкти, підприємство, інвестиційний потенціал, методичний інструментарій оцінювання, цифрова економіка.*

Abstract. The article considers the key task of modern enterprises — optimization of investment processes, which occupies a priority place among the challenges on the way to sustainable development in the context of the global market environment. Special emphasis is placed on studying the etiology of the concept of "investment potential" and determining methodological tools for its assessment, which is directly related to solving current socio-economic challenges. In the process of assessing the investment potential of an enterprise, the investor focuses on key financial metrics. The capabilities of modern financial technologies have been systematized, which allows us to simplify analytical procedures for assessing investment potential. Assessment of the enterprise's potential is determined by multi-level: the foreground determines the basic, quantitative, scenario approach to risk assessment. It is emphasized that fundamental analysis dominates and is reduced to a thorough study of the enterprise's financial statements and the situation in order to assess real capitalization; at the same time, quantitative approaches use mathematical models to identify hidden patterns in data. The importance of implementing methodological tools in the context of the digital economy for mastering strategies for developing the investment potential of an enterprise on an innovative basis is emphasized. In the modern digital economy, the key aspect is the use of financial instruments to assess the investment potential of an enterprise. The assessment process shows the impact of digital investments on increasing employee productivity, optimizing business processes, and increasing operational efficiency. The relationship between the growth of an enterprise's capitalization and increasing investment productivity in the context of digitalization is obvious. In the digital economy, the dynamics of income, which is determined by the indicator of the investment potential and competitiveness of the enterprise, acquire particular importance. Thanks to multi-level business models, global presence, and the introduction of new technologies — the Internet of Things, artificial intelligence, cloud solutions, and mobile platforms — enterprises demonstrate exponential growth in income. Global investments in the digital economy are recognized as a decisive factor influencing the development of the investment potential of an enterprise at the international level.

Key words: *etymology, investments, enterprise, investment potential, methodological assessment tools, investment projects, digital economy.*

JEL codes: Q17, G31

Постановка проблеми. Інвестиції визначаються фундаментом для розвитку підприємства, галузі та країни; розглядається як ключовий ресурс, що визначає підйоми та спади виробництва, перспективи подолання соціально-економічних викликів. В умовах динамічного глобального ринку здатність інвесторів аналізувати інвестиційний потенціал підприємства стає вирішальним фактором для реалізації фінансових завдань і мінімізації ризиків у складному економічному середовищі. Активізація інвестиційного потенціалу розглядається як стратегічний важіль зростання активів підприємства, адже капіталовкладення відіграють центральну роль у реалізації стратегічних цілей. На глобальному ринку інвестицій без сучасних і гнучких стратегій неможливо ефективно управляти ресурсами. У 2023-2024 роках світовий ринок інвестицій демонстрував значне зростання — з \$3964,52 млрд до \$4254,18 млрд за середньорічного темпу CAGR у

7,3%. Цей тренд пояснюється впливом найвищої інфляції; економічним підйомом розвитку за умов глобальних подій; корпоративною прибутковістю великих компаній і державною політикою країн світу; коливаннями ціни на сировину. Прогнози експертів вказують на подальше зростання світового ринку інвестицій до \$5680,1 млрд до 2028 року за CAGR у 7,5%. Ці прогнози ґрунтуються на зростанні стійких інвестицій та цифрових активів; змінах у світовій торгівлі; зміцненні кібербезпеки. Найближчими роками на світовому ринку інвестицій очікуються новітні тенденції — впровадження AI-радіників для прийняття рішень; розширення прямих та венчурних інвестицій; акцент на реальні активи та інфраструктурний розвиток; інтеграція штучного інтелекту у стратегії інвестування та формування диверсифікованих портфелів [1].

Стратегічна орієнтація стає невіддільною частиною формування та оцінки інвестиційного потенціалу підприємства для ефективного інвестування в Україні у 2025 році. Особлива увага приділяється геополітичній напруженості, зростанню інфляції та динамічним технологічним процесам як ключовим факторам ризику. Фінансові експерти акцентують на критичності адаптації до трансформаційних процесів української економіки. Здатність реагувати зміни є неодмінною умовою інвесторів, які прагнуть успіху. Розумний розподіл капіталу передбачає ретельне вивчення ринкових тенденцій, моніторинг та оцінку інвестиційного потенціалу підприємства.

Змістовність проблеми інвестування підприємства перебуває поза часом та вважається головною складністю на шляху до сталого розвитку під впливом глобальних економічних перетворень. Для аналізу та подолання подібних бар'єрів критично важливо проводити комплексне оцінювання інвестиційного потенціалу кожного підприємства. Внутрішні проблеми підприємства у галузі фінансування поточних операцій та в розрізі стратегічного розвитку обертаються дефіцитом оборотного капіталу, або нестачею ресурсів для виробництва, що призводить до заморожування інвестиційних проєктів. У своєму прагненні прискорити зростання капіталовкладень підприємства досить часто виснажують фінансові резерви до критичного мінімуму та стикаються з банкрутством. Для стратегічної стабільності та ефективного розвитку підприємства необхідно на ранніх етапах стратегічного планування ретельно оцінювати власний інвестиційний потенціал. Це включає багатоаспектний аналіз, де поєднуються кількісні показники фінансового стану з якісними показниками формування активів підприємства для досягнення цільових результатів.

Оцінка інвестиційного потенціалу підприємства потребує комплексного підходу, поєднує різні методи дослідження та стає відправною точкою у механізмі інноваційного розвитку підприємства та попереджає неперспективні проєкти у галузі інвестування для подолання обмежень на шляху до сталого економічного розвитку. Інвестиційний потенціал підприємства оцінюється для всіх зацікавлених сторін: від інвесторів, включаючи державні структури та фонди управління активами на глобальному рівні, до наукових і дослідних інституцій. Розробка стратегії зі залучення інвестицій з урахуванням сталого економічного розвитку потребує використання нового методичного інструментарію оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства. Всупереч важливості цього завдання, досі залишається не систематизована теоретична та методична база такої оцінки. Це виражається відсутністю уніфікованого підходу до вимірювання інвестиційних

можливостей підприємства після прийняття рішень про фінансові вкладення. У зв'язку з цим, актуальним стає комплексний аналіз, спрямований на етимологію визначення та вивчення методичного інструментарію оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства в умовах сучасної економічної динаміки. Актуальність дослідження обумовлюється етимологічним значенням інвестиційного потенціалу підприємства та фінансової метрики оцінювання його параметрів для забезпечення довгострокової стабільності та успішного залучення інвестицій.

Аналіз досліджень і публікацій. У публікаціях наукової спільноти подані дослідження теоретико-методичних засад формування інвестиційного потенціалу, включаючи аналіз ефективності. Дж. Шумпетер виділяв нерівномірність науково-технічного розвитку як першопричину коливань обсягів інвестицій. Нововведення визначені драйвером трансформації на економічному полі та залучають інвестиційні потоки, розширюють доступ бізнесу до інновацій. У формулювання інвестиційної теорії значним є внесок таких вчених: В. Геєць, О. Гривківська, В. Гриньова, М. Діба, С. Захарін, В. Коюда, О. Коюда, П. Круш, Г. Кучерук, Т. Лепейко, Т. Майорова, В. Матвєєв, С. Онікієнко, С. Онишко, А. Пересада, М. Туріянська та інші. Серед провідних дослідницьких груп у галузі формування інвестиційного потенціалу підприємства виділяються наукові праці Симеона Дянкова, Бернарда Хукмана [2], Джеффри Х. Бергстранда, Петера Еггера [3], М. Аппія, Байю Тауфік Поссума, Н. Ахмат, Н. Санусі [4]. Науковці Х. Вестлунд, Е. Нільсон зробили вагомий внесок у дослідження впливу інвестицій у соціальний капітал на економічне зростання підприємства та підходів до оцінювання інвестиційних параметрів [5]. Науковці І. Ситник, А. Стопочкін, Я. Велкі провели дослідження, спрямоване на розвиток інвестиційного потенціалу підприємства. Дослідницька проблема зводиться до задачі оптимізації інвестиційного потенціалу на базі математичного моделювання макроекономічних показників в галузі управління. Метою праці стала розробка інноваційної методики підвищення інвестиційного потенціалу, що заснована на аналізі макроекономічних чинників впливу на підприємство [6]. Дослідники Фейфей Юй, Юе Го, Кхюнг Ле-Нгуєн у співавторстві зі Стюарт Дж. Барнс та Вейтін Чжан [7] обґрунтували галузь відновлюваної енергетики та зосередилися на впливі державних інвестицій як чинника розвитку підприємства та інвестиційних стратегій у Китаї. Вчені Г. Строкович спільно з О. Миколенком систематизували концепції в галузі оцінки фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства та запропонували комплексну систему показників [8].

О. Димченко, Ю. Ілляшенко запропонували синергетичний підхід, обґрунтували механізм управління інвестиціями компаній, нові алгоритми оцінки інвестиційної привабливості енергетичних корпорацій на основі ефекту синергії [9]. У працях науковців акцентується увага на визначенні принципів формування інвестиційного потенціалу підприємства. Концептуальний підхід у галузі інвестування представлений у публікації Г. Берга, К. Кіршенманна, які вивчали проблематику залучення фінансово-кредитних ресурсів для малих і середніх підприємств у післякризовий період економічного розвитку з акцентами на формування інвестиційного потенціалу внаслідок зовнішнього фінансування [10]. Дослідження обґрунтовує інвестиційні принципи розвитку інвестиційного потенціалу у секторах економіки. У фокусі цього дослідження вивчаються впливи зовнішніх факторів на бізнес-середовище країн Східної Європи після

розпаду соціалізму; виявляються продуктивні підходи у сфері державної політики щодо інвестицій для членів Євросоюзу. Науковці Н. Шлафман, Є. Фроліна, Г. Ловорка запропонували модель на основі застосування трифакторної виробничої функції Кобба-Дугласа, що аналізує вплив факторів на інвестиційний потенціал компаній [11]. С. Захарін, Р. Ільєнко, Є. Смирнов провели досконале дослідження щодо фінансування інвестицій за рахунок коштів підприємства та за особливостями самофінансування діяльності; обґрунтували науково-практичні пропозиції щодо оптимізації інструментарію стимулювання інвестиційної діяльності АПК [12].

Проте, враховуючи взаємозв'язок аналізованих сфер інвестиційної діяльності у контексті теоретичного базису, постає широкий спектр нерозв'язаних питань, що потребує вдосконалення, чіткого формулювання та безперервного обговорення.

Методика дослідження. Широкий спектр наукової літератури — від оглядів досліджень і монографій до профільних публікацій — ілюструє багатофакторний розвиток, оцінку й практичну реалізацію інвестиційного потенціалу підприємства. Особливу увагу науковці приділяють питанням ринку інвестицій: формуванню інвестиційних ресурсів і державному регулюванню інвестиційних процесів; реформам та взаємодії з інституційними перетвореннями економіки. Застосування

етимологічного підходу дає змогу ефективно простежити початкове значення термінів, зрозуміти їх використання в економічній теорії, що має велике значення для науки. Етимологічний метод забезпечує професійне формування методичного інструментарію оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства.

У статті використано комплексний, порівняльно-теоретичний підхід до формування інвестиційного потенціалу підприємства та визначення методичних інструментів оцінки. Виконано огляд наукових праць з теорії інвестування, де систематизовано різнопланові методики визначення та аналізу інвестиційної привабливості компаній. У ході дослідження враховано ключові роботи вчених Дж. Піотроскі, Шарніт Сінгх Джагірдар, Прадіп Кумар Гупта, Йохен Швенк, Аджай Сонере та інших. Виділено основний підхід оцінювання інвестиційного потенціалу — всебічний фундаментальний аналіз. Для оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства у цифровій економіці рекомендовані традиційні методи аналізу, які є синтезом наукових підходів у контексті глобальної цифровізації.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Дослідження підкреслює потребу в етимології визначення та методичному інструментарію для оцінки інвестиційного потенціалу підприємства. Проте велика кількість проблем залишається маловивченою в походження термінів та систематизації методичних інструментів оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства у контексті провідних метрик аналізу. Такі нерозв'язані аспекти вимагають удосконалення концепції визначення та оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства у сучасних економічних умовах.

Метою статті стало поглиблене дослідження економічної природи питань, пов'язаних з етимологією визначення та методичним інструментарієм оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства для розв'язання соціально-економічних завдань розвитку сталої економіки та впровадження досягнень технологічного прогресу.

Виклад основного матеріалу. Спроможність до ефективного залучення інвестицій, окупності капіталовкладень обґрунтовує інвестиційний потенціал підприємства в умовах оптимального використання ресурсів; характеризує процес цільового розподілу капіталу для отримання прибутку, укріплення активів і фінансової стабільності. Інвестиційний потенціал підприємства визначається як центральний орієнтир для інвестора при формуванні стратегії зростання з урахуванням ризиків ринкового середовища. Головними елементами виступає рівень толерантності інвесторів до ризиків, тимчасові горизонти інвестування, амбіції в області результатів, вибір галузі чи певного виду активів для капіталовкладень. Ці компоненти допомагають підприємствам в осмисленому управлінні інвестиційним процесом у стратегії розвитку. В економічному контексті інвестиційний потенціал включає як ризики, так і перспективи вигідних інвестицій; привабливий для прогресивних інвесторів з орієнтацією на ефект; забезпечує реалізацію інвестиційних проєктів; впливає на інноваційний розвиток підприємств [13]. Оптимальність інвестиційного потенціалу підприємств створює фундамент ефектної стратегії розвитку в умовах ринкових перетворень.

Етимологія визначення й методичний інструментарій оцінки інвестиційного потенціалу підприємства базується на фінансовій термінології та показує методи, що використовуються до характеристики інвестиційних можливостей суб'єктів. Цей міждисциплінарний підхід спирається на сучасну лінгвістичну традицію та науковий внесок у розвиток економічного аналізу; демонструє взаємозв'язок історичних змін мови з формуванням розуміння таких сутнісних категорій, як «інвестиції», «потенціал» і «підприємство». Походження терміна «інвестиція» сягає латинського кореня «investire», що буквально переводиться як «вкладати». Німецький еквівалент — слово «investor» або «вкладник» — успадковує економічне значення англійського аналога та позначає суб'єкта, який здійснює капітальні вкладення. Дієслово «investieren» перекладається з німецької як «витратити кошти для отримання доходу» та безпосередньо пов'язане з латинським коренем та англійською лексикою (дієсловом «invest»). Іменник «investition» визначається за економічним змістом дії, закладеної в дієслові «investieren», має на увазі не тільки капіталовкладення, а й процес залучення ресурсів — часу, зусиль та енергії для отримання прибутку чи доходу [14]. Виникнення категорії «підприємство» та «потенціал» пов'язане з давнім історичним корінням: старофранцузька лексика та латинські слова заклали основи, передаючи зміст застосування термінів [15; 16]. Етимологія терміна «потенціал» безпосередньо йде до латинського «potentialis» або «потужний» і «potentia», що означає «сила» або потужність. Історичні зв'язки мови країн світу розкривають етимологічний контекст формування економічних понять, таких як «інвестиції», «потенціал» і «підприємство».

Визначення інвестиційного потенціалу підприємства ускладнюється через необхідність мультидисциплінарного підходу. Оцінка потенціалу підприємства є багаторівневою: передній план визначає фундаментальний, кількісний, сценарний підхід до оцінювання ризиків. Фундаментальний аналіз зводиться до ретельного дослідження фінансових звітів підприємства та ринкової ситуації з метою оцінки реальної капіталізації; водночас, кількісні підходи використовують математичні моделі для виявлення прихованих закономірностей даних. Сценарні прогнози та тестування на стійкість передбачають можливі ризики та оцінюють фінансову стійкість підприємства у ринкових сценаріях, що є умовою об-

ґрунтованих рішень в інвестиційній діяльності. Всупереч важливості аналітичного процесу, реалізація оцінки ускладнюється безліччю перешкод: це не тільки питання якості даних, що використовуються, але й методологічні рамки, перешкоди поєднання глибокого аналізу з кількісними методами. Аналітикам доводиться долати проблеми щодо актуальності фінансової інформації, яка призводить до помилкових інвестиційних рішень [17; 18]. Орієнтація на суб'єктивні висновки замість об'єктивних кількісних показників ускладнює аналітичну діяльність і такі обставини наголошують на необхідності збалансованого підходу, який враховує переваги кількісного аналізу [18; 19].

Етимологія фінансових визначень і застосування надійного методологічного інструментарію оцінки в інвестиційному аналізі набувають ключового значення. Розуміння специфіки фінансової лексики сприяє ефективним комунікаціям між учасниками глобального ринку, а обґрунтовані методичні інструменти дозволяють визначити стратегічні перспективи та ризики в інвестиційному процесі. Аналіз етимології економічних категорій у контексті академічного діалогу з оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства створює науковий напрям із практичною змістовністю для інвесторів, аналітичних служб і бізнес-структур; підкреслює необхідність динамічної еволюції та адаптації до економічних реалій, що постійно змінюються. З розвитком фінансових технологій з'явилися спеціалізовані ресурси, які спрощують аналітичні процеси надають доступ до професійного методичного інструментарію оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства (рис. 1).

Рис. 1. Методичний інструментарій оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства

Джерело: Побудовано за: [17—21].

Аналітичні інструменти фінансового аналізу для оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства ґрунтуються на комплексному застосуванні кількісних методів із використанням складних математичних і статистичних моделей. Ці методи перетворюють числові дані на інсайти та відкривають закономірності та зв'язки між ринковими показниками. Кількісні аналітики впроваджують системи торгівлі на основі квантових моделей, що враховують фінансові коефіцієнти та динаміку ринку. Кількісні аналітики відіграють головну роль при виконанні задач на базі комп'ютерних алгоритмів. Фахівців у цій галузі називають «квантовими». Квантові аналітики генерують для підприємства мільйонні прибутки щомісяця, створюють алгоритми з високою ефективністю та виявляють вигідні інвестиційні можливості раніше за суперників.

В арсеналі методів оцінювання інвестиційного потенціалу підприємств центральне місце займає фундаментальний аналіз, який вивчає аспекти фінансової звітності та стратегії управління, ринкової позиції та впливу макроекономічних перетворень. Аналітики застосовують критерії оцінки інвестиційного потенціалу у контексті стабільності доходів підприємства, історії виплати дивідендів і динаміки метрик ефективності. Примітним внеском став метод Піотроскі, що ґрунтується на аналізі прибутку, фінансової стійкості або левериджу, ліквідності активів та операційної оптимізації. Оцінка Піотроскі стала інструментом з аналізу фінансової стійкості підприємства, що допомагає інвестору у виборі стратегії з привабливою цінністю. Цей метод, запропонований американським фахівцем Дж. Піотроскі, ґрунтується на шкалі від 0 до 9 балів, де найвищий показник вказує на прибуткову фінансову ситуацію активів; мінімальний — сигналізує про критичний стан активів. Метод демонструє здатність підвищувати середньорічний прибуток від цінних паперів на рівні 7,5% [20].

Побудова сценарного аналізу визначається результативною метрикою, яка дозволяє дослідити спектр майбутніх інвестиційних можливостей підприємства. Цей метод демонструє загрози інвестиційному потенціалу та стає невіддільною частиною стратегічного управління підприємства. Сценарний аналіз забезпечує підготовку бізнесу до оптимальних або ймовірних результатів, що стає критично важливим для ефективної інвестиційної стратегії [21]. Тестування стійкості систем передбачає обґрунтування екстремальних умов під час моделювання ринкових ситуацій. Практика «стрес-тестування» є актуальною в інвестиційному секторі для виявлення критичних точок і слабких місць в економічній інфраструктурі підприємств [21]. В аналізі інвестиційного потенціалу підприємств застосовується комплексний підхід до оцінки ризиків, що включає як якісні методи — описові та нечислові дані, SWOT-аналіз для визначення сильних сторін, слабкостей і загроз [21], так і кількісні методи.

Сучасне підприємство віддає перевагу комплексному підходу на базі синтезу якісного та кількісного напрямку аналізу для формування повноцінної картини ризиків. Але надмірна орієнтація на кількісні показники призводить до недооцінки якісних аспектів ринку. Традиційні інвестиційні стратегії, які поєднують якісний аналіз із кількісними принципами стратегічного планування та диверсифікації активів, обґрунтовують інвестиційний потенціал підприємства [22].

В аналізі інвестиційного потенціалу підприємства інвестор зосереджується на кількісних фінансових метриках. Ці індикатори стали основою для оцінки економічної ефективності підприємства в інвестиційному процесі, що стає кри-

тично важливим у рішеннях з управління інвестиційними портфелями. Метрики рентабельності — чиста маржа та коефіцієнт ROI, діють як барометр прибутковості з погляду участі підприємства в оборотному капіталі. Чиста маржа створюється часткою виручки, що залишається після покриття операційних і фінансових витрат; розраховується як відношення чистого прибутку до загального продажу; стає показником стійкого бізнесу зі погляду економічної ефективності [23]. Коефіцієнт ROI розглядається як центральний індикатор для оцінки прибутковості інвестицій і визначається як відношення чистого прибутку від інвестицій до початкових капіталовкладень у відсотках. Високий показник ROI визначає ефективність інвестиційних стратегій, тоді як низький подає сигнал про збиткові тенденції формування інвестиційного потенціалу підприємства [24]. Кількісні метрики використовуються як незамінні інструменти аналізу рентабельності для інвесторів та менеджерів у рішеннях щодо управління інвестиційними процесами. Параметр ROI визначається фінансовим індикатором, вимірює результативність інвестицій у нові технології щодо вартості майбутньої реалізації та демонструє підприємству реальну віддачу даних ініціатив. Інвестиційна стратегія передбачає аналіз ROI, дає змогу приймати обґрунтовані рішення на базі об'єктивних показників інвестиційного потенціалу підприємства.

Дискусія. У цифровій економіці особливе значення має застосування нефінансових інструментів оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства [25]. Ключові показники ефективності обґрунтовують інвестиційний потенціал підприємства у контексті: а) витрат на залучення клієнтів; б) середньої виручки від клієнта; с) коефіцієнта цифрової взаємодії; d) індексу конверсії. Ці метрики KPI служать для оцінювання безпосереднього впливу цифрових проєктів на операційні результати підприємств; дозволяють виміряти потенціал технологічних новацій та збільшити інвестиційний потенціал. У фінансовій експертизі проєктів цифрової економіки використовуються традиційні методичні інструменти оцінювання інвестиційного потенціалу підприємств, а саме: метод дисконтованого грошового потоку (DCF); аналіз за аналогією з порівнянними компаніями (ССА); дослідження попередніх транзакцій. Такі методичні інструменти дозволяють визначати ринкову вартість підприємства, виходячи з прогнозування майбутніх грошових потоків, порівняно з аналогами та на засадах аналізу трендів ринків. У цифровій економіці особливого значення набуває динаміка виручки, яка визначається індикатором інвестиційного потенціалу та конкурентоспроможності підприємства. Цифрова еволюція впливає не тільки на виробничу та операційну ефективність підприємства, а й на інновації та зовнішні інвестиції [26]. Завдяки багаторівневим бізнес-моделям, глобальній присутності, впровадженню технологій — Інтернету речей, штучного інтелекту, хмарних рішень, мобільних платформ — підприємства показують експоненційне збільшення доходів. Інвестиції у цифрову економіку є вирішальним фактором впливу на розвиток інвестиційного потенціалу підприємства на глобальному рівні.

Висновки. Активізація інвестиційного потенціалу підприємства визнається як ключовий стратегічний тренд глобального зростання, де розвиток фінансових ресурсів визначає напрям довгострокових корпоративних цілей. Зростання цієї тенденції провокується інфляцією, прискореними економічними перетвореннями під впливом глобальних змін; зумовлюється інвестиційним потенціалом

лом великого бізнесу та зовнішньою політикою країн у контексті нестабільності на світових ринках сировини.

У фокусі провідних досліджень щодо формування інвестиційного потенціалу підприємства є такі аспекти: створення умов для інвестицій через оптимізацію ресурсів; державний вплив у регулюванні інвестиційних процесів; реформування економічного та інституційного середовища. Етимологія поняття «інвестиційний потенціал підприємства» ґрунтується на фінансово-економічній термінології, яка застосовується для виявлення інвестиційних перспектив розвитку бізнес-структур. Міждисциплінарний підхід аналізу спирається на актуальні лінгвістичні концепції та наукові новації економічних знань; відбиває вплив історичної еволюції мови на формулювання ключових категорій: «інвестиції», «потенціал», «підприємство».

Ефективні інвестиції, окупність інвестиційних проєктів стають орієнтирами в оцінюванні інвестиційного потенціалу підприємства та центральним пріоритетом для інвесторів у стратегіях розвитку з урахуванням ринкових ризиків. Основний метод визначення інвестиційного потенціалу — глибокий фундаментальний аналіз, що включає аналіз фінансової звітності, управлінських рішень, ринкової позиції підприємства та впливу макроекономічної динаміки.

В оцінюванні інвестиційного потенціалу підприємства в цифровій економіці використовуються класичні підходи: DCF-метод; аналоговий порівняльний аналіз; метод оцінки з урахуванням попередніх транзакцій. Сучасні підприємства завдяки глобальній експансії та багаторівневим бізнес-моделям активно впроваджують інновації: IoT, штучний інтелект, хмарні рішення. Це сприяє стрімкому зростанню прибутковості бізнесу на міжнародному рівні. Глобалізація інвестицій у цифровій економіці є вирішальним фактором удосконалення оцінювання інвестиційного потенціалу підприємства та розвитку бізнесу на світовій арені.

Література

1. Investments Global Market Report (2024). *Research and Markets. Research and Markets*. <https://www.researchandmarkets.com/report/investment-portfolio#tag-pos-1>
2. Simeon Djankov, Bernard Hoekman. (2000). Foreign Investment and Productivity Growth in Czech Enterprises. *The World Bank Economic Review*. Т. 1(14). 49-64. <https://academic.oup.com/wber/article-abstract/14/1/49/1712168?redirectedFrom=fulltext>
3. Jeffrey H. Bergstrand, Peter Egger. (2007). A knowledge-and-physical-capital model of international trade flows, foreign direct investment, and multinational enterprises. *Journal of International Economics*. Т. 73 (2). 278-308. <https://doi.org/DOI:10.1016/j.jinteco.2007.03.004>
4. Small and medium enterprise's internal resources and investment decisions in Ghana: The resource-based approach (2019). M. Appiah та ін. Published in *Economics & Sociology. Economics, Business*. <https://doi.org/10.14254/2071-789x.2019/12-3/3>
5. Hans Westlund, Elin Nilsson. (2005). Measuring enterprises' investments in social capital: A pilot study. Published in *Regional studies by Informa UK Limited*. Т. 39. 1079-1094. <https://doi.org/10.1080/00343400500328164>
6. Sytnik Inessa, Stopochkin Artem, Janusz Wielki. (2019). Analysis of Macroeconomic Factors Affecting the Investment Potential of an Enterprise. *European Research Studies Journal*. Т. 22(4). 140-167. [https://www.um.edu.mt/library/oar/bitstream/123456789/48842/1/ Analy-](https://www.um.edu.mt/library/oar/bitstream/123456789/48842/1/Analy-)

sis%20of%20Macroeconomic%20Factors%20Affecting%20the%20Investment%20Potential
%20of%20an%20Enterprise.pdf

7. The impact of government subsidies and enterprises' R&D investment: A panel data study from renewable energy in China (2016). Feifei Yu та ін. *Energy Policy*. Т. 89. 106–113. <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2015.11.009>

8. Г. Строчкович, О. Миколенко. (2018). Формування системи показників оцінки фінансово-інвестиційного потенціалу підприємства. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики*. Т. 2(25). 246-252. <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v2i25.136704>

9. О. Димченко, Ю. Ільяшенко. (2014). Синергетична концепція управління інвестиційною діяльністю комунальних підприємств у контексті підвищення інвестиційної привабливості галузі. *Актуальні проблеми економіки*. Т. 1(151). 8-15. https://eprints.kname.edu.ua/42682/1/%D0%94%D0%B8%D0%BC%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE_5.pdf

10. Gunhild Berg, Karolin Kirschenmann. (2015). Funding versus real economy shock: the impact of the 2007-09 crisis on small firms' credit availability. *Journal Review of Finance*. Т. 19(3). 951-990. <https://doi.org/10.1093/rof/rfu022>

11. N. Shlafman, K. Frolina, Lovorka Gotal Dmitrovic. (2018). Modeling for the analysis of the investment potential of the construction sector. *Technical Gazette*. Т. 12(4). 236-243. <https://doi.org/10.31803/tg-20180529100246>

12. С. Захарін, Р. Ільєнко, Є. Смирнов. (2018). Стимулювання інвестиційної діяльності у агропромисловому комплексі. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Економіка»*. Т. 5(1). 170-173. <https://economics-msu.com.ua/uk/journals/tom-5-1-2018/stimulyvannya-investitsiynoyi-diyalnosti-u-agropromislovomu-kompleksi>

13. Anshita Bihari, Manoranjan Dash, Sanjay Kumar Kar, Kamalakanta Muduli, Anil Kumar, Sunil Luthra. (2022). Exploring behavioural bias affecting investment decision-making: a network cluster based conceptual analysis for future research. *International Journal of Industrial Engineering and Operations Management*. Т. 4(1-2).19-43. <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/ijieom-08-2022-0033/full/html>

14. Wiktionary. 24.01.2025. (2025). https://en.wiktionary.org/wiki/Wiktionary:Main_Page

15. Online Etymology Dictionary. (2025). Online Etymology Dictionary. 24.01.2025. <https://www.etymonline.com/>

16. Etymology World Online. Etymology World Online. 24.01.2025. (2000). <https://etymologyworld.com/item/potential> (date of access: 24.01.2025).

17. Sharneet Singh Jagirdar, Pradeep Kumar Gupta. (2024). Charting the financial odyssey: a literature review on history and evolution of investment strategies in the stock market (1900-2022). *China Accounting and Finance Review*. Т. 26(3). 277-307. <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/cafr-10-2023-0124/full/html>

18. Jochen Schwenk. (2023). Fundamentals Of Risk Assessment: Methods And Tools Used To Assess Business Risks. *Forbes Business Council. COUNCIL POST*. <https://www.forbes.com/councils/forbesbusinesscouncil/2023/09/28/fundamentals-of-risk-assessment-methods-and-tools-used-to-assess-business-risks/>

19. Ajay Sonere. (2024). Financial Tools vs. Traditional Investment Strategies: A Comparative Analysis. *Medium*. 11.11.2024. <https://medium.com/@ajaysonere472/financial-tools-vs-traditional-investment-strategies-a-comparative-analysis-81fcc26550f8>

20. Piotroski's score. *Financial Encyclopedia*. Investing. (2021). <https://ua.nesrakonk.ru/piotroski-score/>

21. Comprehensive Guide to Investment Analysis Techniques and Strategies. (2024). *Accounting Insights. Investment and Financial Markets*. <https://accountinginsights.org/comprehensive-guide-to-investment-analysis-techniques-and-strategies/>

22. Comprehensive Overview of Investment Research Methodologies. (2024). Investologyhub.com. <https://investologyhub.com/investment-research-methodologies/>
23. Jonas Elmerraji. (2022). Guide to Financial Ratios. Investopedia. <https://www.investopedia.com/articles/stocks/06/ratios.asp>
24. 10 Essential Financial Metrics Every Investor Should Know. (2025). Cornerstone Wealth. <https://www.cwgadvisors.com/blog/understanding-investments-10-key-financial-metrics-every-investor-should-know>
25. Ted Jackson. (2024). 15 Non-Financial Performance Measures & Why You Should Track Them. ClearPoint Strategy. <https://www.clearpointstrategy.com/blog/nonfinancial-performance-measures>
26. A Study on the Impact of Enterprise Digital Evolution on Outward Foreign Investments (2024). Xinhua Yang та інші. Sustainability. T. 16(10). <https://doi.org/10.3390/su16104021>

References

1. Investments Global Market Report (2024). *Research and Markets. Research and Markets*. <https://www.researchandmarkets.com/report/investment-portfolio#tag-pos-1>
2. Simeon Djankov, Bernard Hoekman. (2000). Foreign Investment and Productivity Growth in Czech Enterprises. *The World Bank Economic Review*. T. 1(14). 49-64. <https://academic.oup.com/wber/article-abstract/14/1/49/1712168?redirectedFrom=fulltext>
3. Jeffrey H. Bergstrand, Peter Egger. (2007). A knowledge-and-physical-capital model of international trade flows, foreign direct investment, and multinational enterprises. *Journal of International Economics*. T. 73 (2). 278-308. <https://doi.org/DOI:10.1016/j.jinteco.2007.03.004>
4. Small and medium enterprise's internal resources and investment decisions in Ghana: The resource-based approach (2019). M. Appiah та ін. Published in *Economics & Sociology. Economics, Business*. <https://doi.org/10.14254/2071-789x.2019/12-3/3>
5. Hans Westlund, Elin Nilsson. (2005). Measuring enterprises' investments in social capital: A pilot study. Published in *Regional studies by Informa UK Limited*. T. 39. 1079-1094. <https://doi.org/10.1080/003434300500328164>
6. Sytnik Inessa, Stopochkin Artem, Janusz Wielki. (2019). Analysis of Macroeconomic Factors Affecting the Investment Potential of an Enterprise. *European Research Studies Journal*. T. 22(4). 140-167. <https://www.um.edu.mt/library/oar/bitstream/123456789/48842/1/Analysis%20of%20Macroeconomic%20Factors%20Affecting%20the%20Investment%20Potential%20of%20an%20Enterprise.pdf>
7. The impact of government subsidies and enterprises' R&D investment: A panel data study from renewable energy in China (2016). Feifei Yu та ін. *Energy Policy*. T. 89. 106-113. <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2015.11.009>
8. G. Strokovych, O. Mykolenko. (2018). Formuvannia systemy pokaznykiv otsinky finansovo-investytsiinoho potentsialu pidpriemstva. *Finansovo-kredytna diialnist: problemy teorii i praktyky*. T. 2(25). 246-252. <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v2i25.136704>
9. O. Dymchenko, Y. Ilyashenko. (2014). Synerhetychna kontseptsiiia upravlinnia investytsiinoui diialnistiu komunalnykh pidpriemstv u konteksti pidvyshchennia investytsiinoui pryvablyvosti haluzi. *Aktualni problemy ekonomiky*. T. 1(151). 8-15. https://eprints.kname.edu.ua/42682/1/%D0%94%D0%B8%D0%BC%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BA%D0%BE_5.pdf
10. Gunhild Berg, Karolin Kirschenmann. (2015). Funding versus real economy shock: the impact of the 2007-09 crisis on small firms' credit availability. *Journal Review of Finance*. T. 19(3). 951-990. <https://doi.org/10.1093/rof/rfu022>

11. N. Shlafman, K. Frolina, Lovorka Gotal Dmitrovic. (2018). Modeling for the analysis of the investment potential of the construction sector. *Technical Gazette*. T. 12(4). 236-243. <https://doi.org/10.31803/tg-20180529100246>
12. C. Zakharin, R. Ilienکو, E. Smirnov. (2018). Stymuliuvannia investytsiinoi diialnosti u ahropromyslovomu kompleksi. *Naukovyi visnyk Mukachivskoho derzhavnoho universytetu. Seriya «Ekonomika»*. T. 5(1). 170-173. <https://economics-msu.com.ua/uk/journals/tom-5-1-2018/stimulyuvannya-investitsiynoyi-diyalnosti-u-agropromislovomu-kompleksi>
13. Anshita Bihari, Manoranjan Dash, Sanjay Kumar Kar, Kamalakanta Muduli, Anil Kumar, Sunil Luthra. (2022). Exploring behavioural bias affecting investment decision-making: a network cluster based conceptual analysis for future research. *International Journal of Industrial Engineering and Operations Management*. T. 4(1-2).19-43. <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/ijieom-08-2022-0033/full/html>
14. Wiktionary. 24.01.2025. (2025). https://en.wiktionary.org/wiki/Wiktionary:Main_Page
15. Online Etymology Dictionary. (2025). Online Etymology Dictionary. 24.01.2025. <https://www.etymonline.com/>
16. Etymology World Online. Etymology World Online. 24.01.2025. (2000). <https://etymologyworld.com/item/potential> (date of access: 24.01.2025).
17. Sharneet Singh Jagirdar, Pradeep Kumar Gupta. (2024). Charting the financial odyssey: a literature review on history and evolution of investment strategies in the stock market (1900-2022). *China Accounting and Finance Review*. T. 26(3). 277-307. <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/cafr-10-2023-0124/full/html>
18. Jochen Schwenk. (2023). Fundamentals Of Risk Assessment: Methods And Tools Used To Assess Business Risks. *Forbes Business Council. COUNCIL POST*. <https://www.forbes.com/councils/forbesbusinesscouncil/2023/09/28/fundamentals-of-risk-assessment-methods-and-tools-used-to-assess-business-risks/>
19. Ajay Sonere. (2024). Financial Tools vs. Traditional Investment Strategies: A Comparative Analysis. *Medium*. 11.11.2024. <https://medium.com/@ajaysonere472/financial-tools-vs-traditional-investment-strategies-a-comparative-analysis-81fcc26550f8>
20. Piotroski's score. *Financial Encyclopedia. Investing*. (2021). <https://ua.nesrakonk.ru/piotroski-score/>
21. Comprehensive Guide to Investment Analysis Techniques and Strategies. (2024). *Accounting Insights. Investment and Financial Markets*. <https://accountinginsights.org/comprehensive-guide-to-investment-analysis-techniques-and-strategies/>
22. Comprehensive Overview of Investment Research Methodologies. (2024). *Investologyhub.com*. <https://investologyhub.com/investment-research-methodologies/>
23. Jonas Elmeraji. (2022). Guide to Financial Ratios. *Investopedia*. <https://www.investopedia.com/articles/stocks/06/ratios.asp>
24. 10 Essential Financial Metrics Every Investor Should Know. (2025). *Cornerstone Wealth*. <https://www.cwgadvisors.com/blog/understanding-investments-10-key-financial-metrics-every-investor-should-know>
25. Ted Jackson. (2024). 15 Non-Financial Performance Measures & Why You Should Track Them. *ClearPoint Strategy*. <https://www.clearpointstrategy.com/blog/nonfinancial-performance-measures>
26. A Study on the Impact of Enterprise Digital Evolution on Outward Foreign Investments (2024). *Xinhua Yang ta inshi. Sustainability*. T. 16(10). <https://doi.org/10.3390/su16104021>